PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Flacăra Roșie

ORGAN AL COMITETULUI REGIONAL P.M.R. ARAD ȘI AL SFATULUI POPULAR REGIONAL

Arad, anul XI Nr. 3044 | 4 pagini, 20 bani | Marți, 18 mai 1954

IN INTERIORUL ZIARULUI

— Din Țara constructorilor comunismului pag. II
— Foileton — Cu 24 ore întîrziere pag. II
— Cultura fizică și sport pag. II
— Lupta pentru economii la fabrica „Libertatea" pag. III
— Cum se desfășoară munca în secțiile de valorificare a deșeurilor de la „Teba" și Atelierele C.F.R. pag. III
— Program prezentat la Șiria de echipa artistică a gospodăriei de stat Aradul Nou pag. III
— Cu privire la restabilirea păcii în Indochina pag. III-IV
— Ecoul declarației făcute de V. M. Molotov la conferința de la Geneva pag. IV
— Prezidiul Marii Adunări Naționale a R. P. R. a ratificat convențiile de la Geneva din 1949 pag. IV

Să sporim producția bunurilor metalice de larg consum

In lupta pentru obținerea unor cantități mereu sporite de bunuri de larg consum, alături de industria ușoară și alimentară, de industria locală și cooperația meșteșugărească, un rol de seamă revine întreprinderilor din sectorul industriei metalurgice. Dispunînd de utilaje perfecționate și de cadre bine pregătite, aceste întreprinderi sînt în măsură să fabrice, alături de întreprinderile specializate în această privință, sortimente metalice de produse de larg consum variate și de bună calitate și în special articole metalice a căror lipsă se resimte mai mult pe piață, cum ar fi de pildă, diferitele articole casnice sau unelte simple pentru agricultură.

Încă din anul trecut, a pornit prețioasa inițiativă de a se organiza în cadrul întreprinderilor metalurgice secții producătoare de mărfuri metalice de larg consum. Bunăoară, colectivul secției de produse de larg consum de la uzinele „Flamura roșie" produce în serie foarfeci, scrumiere de tablă, piulițe și multe altele. La Atelierele C.F.R. se fabrică lămpi de petrol, articol foarte mult căutat pe piață, în ramura metalurgică a industriei locale se produc pe scară largă bidoane pentru untură, căni de diferite mărimi, tăvi, strecurători și altele, fabrica „Iosif Ranghel" dă piese de schimb pentru agricultură, iar colectivul combinatului raional de producție confecționează unelte simple pentru țărănimea muncitoare.

Secțiile producătoare a bunurilor de larg consum pot și trebuie să contribuie, prin producția realizată, la îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii de la orașe și sate. De aceea, dezvoltarea acestor secții, realizarea unei producții variate și mereu crescînde, constituie o sarcină importantă pentru conducerile întreprinderilor metalurgice, pentru colectivele de muncă ale acestor secții. Secțiile producătoare de bunuri de larg consum metalice trebuiesc temeinic sprijinite, activitatea lor să preocupe nu numai pe muncitorii și tehnicienii care lucrează în cadrul acestora, ci întregul colectiv de muncă al întreprinderii. Conducerile întreprinderilor, la rîndul lor, au datoria să dea toată atenția secțiilor de bunuri de larg consum, socotindu-le ca parte integrantă a întreprinderii.

Există însă unii conducători de întreprinderi care subapreciază importanța secțiilor producătoare de bunuri de larg consum, lipsindu-le de sprijinul necesar unei desfășurări normale a muncii. Ei socotesc organizarea secțiilor de bunuri de larg consum ca pe o sarcină minimă, fără importanță, necorespunzătoare problemelor mai importante de producție ce le au de rezolvat. Astfel, la fabrica „Iosif Ranghel", conducerea nu se preocupă prea mult de activitatea acestei secții, de lărgirea numărului de sortimente, lăsînd ca munca să se desfășoare la întîmplare. De asemenea, la uzinele „Flamura roșie" rezultatele nu sînt nici pe departe satisfăcătoare față de posibilitățile existente în secție. Conducerea n-a luat măsurile tehnico-organizatorice necesare pentru îndeplinirea planului de producție al secției, muncitorii care lucrează aici nu sînt antrenați decît în mică parte în întrecere socialistă, procesul de producție nu este organizat temeinic, repartizarea brațelor de muncă se face defectuos, muncitorii fiind mereu mutați de la o mașină la alta, iar utilajul cu care se lucrează este de multe ori defect. Asemenea lipsuri în activitatea producerii bunurilor de larg consum s-au manifestat și la Atelierele C.F.R., unde conducerea a aminat anul trecut de pe o zi pe alta organizarea secției de bunuri de larg consum. Această secție a început să lucreze abia în anul 1954.

Aceste cazuri și altele asemănătoare, constituie o dovadă concretă a atitudinii cu totul nejuste ce există în unele întreprinderi și la unele din cadrele de conducere ale întreprinderilor față de problema, de o deosebită importanță, a sporirii producției bunurilor de larg consum.

Creșterea producției bunurilor de larg consum constituie o sarcină importantă pentru întreprinderile metalurgice, ridicînd în fața conducerilor acestor întreprinderi problema sprijinirii temeinice a acestor secții și asigurarea condițiilor necesare desfășurării unei munci rodnice.

In primul rînd, este necesar să se ia toate măsurile menite să asigure o bună aprovizionare cu materialele trebuincioase producției bunurilor de larg consum. Pentru aceasta, trebuie desfășurată o largă acțiune de folosire rațională a deșeurilor existente în întreprinderile noastre. Selecționarea atentă a tuturor rămășițelor de materie primă de pe urma producției constituie un factor de seamă în ce privește obținerea materialelor necesare aprovizionării acestor secții. Se impune lichidarea practicii vechi de a se trimite la topit sau a preda la D.C.A. cantități de metal ce-și mai găsesc întrebuințare.

O altă problemă deosebit de importantă o constituie dotarea secțiilor de bunuri de larg consum cu utilajul necesar. Nu sînt rare cazurile cînd în inventarul acestor secții se găsesc mașini-unelte cu o mare uzură și cu productivitate scăzută. Trebuie amintit aici utilajul cu care este înzestrată secția de bunuri de larg consum de la uzinele „Flamura roșie", utilaj ce nu funcționează în bune condiții pentru faptul că n-a fost revizuit și reparat.

Totodată, conducerile întreprinderilor vor trebui să repartizeze cadrele necesare secțiilor de bunuri de larg consum în așa fel încît să existe un număr suficient de cadre calificate. Este necesar ca și în aceste secții să se introducă pe scară largă calificarea la locul de muncă, formîndu-se astfel cadre specializate în număr crescînd.

Asigurarea unei producții sporite de bunuri metalice de larg consum în întreprinderile metalurgice se poate obține prin organizarea continuă a procesului de producție. Trebuie ca producția secțiilor de bunuri de larg consum să fie legată direct de caracterul general al producției întreprinderii, de procesul tehnologic al acesteia. Astfel, se va obține o producție de articole metalice mai variată și de calitate mai bună, ducînd la o specializare a producției în secțiile respective.

Conducerile întreprinderilor metalurgice vor trebui să acorde în viitor cît mai multă atenție acestei probleme, să intensifice crearea de noi secții de bunuri de larg consum acolo unde nu sînt și să asigure dezvoltarea celor existente.

Producția de bunuri metalice de larg consum trebuie să stea în permanență în atenția organizațiilor de partid din întreprinderi. Ele au datoria să întărească munca în secțiile producătoare de bunuri de larg consum, desfășurînd o asemenea activitate politico-educativă încît fiecare muncitor și tehnician să aibă mereu vie în minte ideea, că are o parte de răspundere în fața oamenilor muncii de aportul pe care-l dă la dezvoltarea producției bunurilor de larg consum. Organizațiile de bază ale partidului să îndrume organele sindicale ca acestea să se ocupe în mod temeinic de organizarea întrecerii socialiste în rîndul muncitorilor, care lucrează în aceste secții, să stimuleze și să sprijine inițiativele care duc la mobilizarea de noi rezerve interne în lupta pentru ridicarea producției bunurilor de larg consum.

Să dezvoltăm larg producția bunurilor metalice de larg consum în întreprinderile metalurgice, în vederea îmbunătățirii aprovizionării populației, pentru continua ridicare a nivelului de trai al celor ce muncesc.

Convocarea celei de a doua sesiuni ordinare a Sfatului popular al orașului Arad

In conformitate cu art. 4 din Regulamentul de organizare și funcționare a sfaturilor populare și în baza deciziei nr. 10333, a Comitetului executiv al Sfatului popular al orașului Arad din 13 mai 1954, se convoacă în ziua de 23 mai 1954, orele 8 dimineața cea de a doua sesiune ordinară a Sfatului popular al orașului Arad, cu următoarea ordine de zi:

1. Aprobarea planului local pe 1954.
2. Aprobarea bugetului orășenesc pe anul 1954.

Sesiunea a doua ordinară a Sfatului popular al orașului Arad va avea loc în sala festivă din clădirea Sfatului popular al orașului Arad, Bul. Republicii nr. 75.

Gheorghe Duma,
președintele Comitetului executiv al Sfatului popular al orașului Arad

Remus Lucian,
vicepreședintele Comitetului executiv al Sfatului popular al orașului Arad

Pentru o recoltă bogată

Pentru titlul de „cel mai bun tractorist"

Răspunzînd inițiativei tractoristului Vasile Stănescu de la S.M.T. Peciul Nou, regiunea Timișoara, tractoriștii din regiunea noastră au pornit încă de la lansarea acestei inițiative la luptă pentru obținerea titlului de „cel mai bun tractorist".

Sînt bine cunoscuți azi tractoriștii de la S.M.T.-Sînicolaul Mare, Ioan Moț, din brigada I-a care și-a depășit planul în campania agricolă de primăvară cu 372 la sută, realizînd totodată o economie de 510 litri motorină, Ion Tocaci din brigada a 7-a care și-a depășit planul cu 344 la sută, realizînd o economie de 377 litri motorină și Dumitru Ilea din brigada a 4-a care și-a depășit planul cu 335 la sută, realizînd o economie de 1094 litri motorină.

*

Tinerii tractoriști de la S.M.T. Gottlob nu s-au lăsat mai prejos. De pildă, tractoristul Ioan Mihalache, din brigada a 3-a și-a depășit planul cu 172 la sută, făcînd o economie de 1255 litri motorină, tractoristul Constantin Weis din brigada 3-a și-a depășit de asemenea planul cu 172 la sută, realizînd o economie de 1241 litri motorină, iar Gheorghe Turcan, din brigada a 4-a și-a depășit planul cu 168 la sută, realizînd o economie de 418 litri motorină.

*

Și tractoriștii de la S.M.T. Rovine desfășoară lupta pentru obținerea titlului de „cel mai bun tractorist". Tractoristul Alexandru Tesler din brigada a 2-a și-a depășit planul cu 80 la sută, economisind 620 litri motorină, iar tractoristul Ioan Băncioiu din brigada a 10-a și-a depășit planul cu 66 la sută, economisind 455 litri motorină.

*

Pentru tractoriștii de la S.M.T. Chișineu Criș, lupta pentru obținerea titlului de „cel mai bun tractorist" a fost și este o preocupare de frunte. Tractoristul Simion Toma din brigada a 9-a lucrînd cu un tractor K.D. și-a depășit planul cu 160 la sută, tractoristul Carol Nica, din brigada a 11-a și-a depășit planul cu 140 la sută, iar tractoristul Gheorghe Ban din brigada a 12-a cu 100 la sută.

*

Cu același elan luptă și tractoriștii de la S.M.T. Curtici pentru obținerea titlului de „cel mai bun tractorist". De pildă tractoristul Ioan Chirian și Francisc Mod, din brigada a 11-a și-au depășit planul cu 177 la sută, respectiv cu 165 la sută.

Colectiviștii din Aradul Nou luptă pentru recolte sporite

In gospodăria agricolă colectivă „Elena Pavel" din Aradul Nou, lucrările agricole de primăvară sînt pe terminate.

Membrii gospodăriei colective și-au realizat în întregime planul de însămînțări în campania de primăvară.

Gospodăria a însămînțat 30 ha. porumb și 10 ha. cartofi în cuiburi așezate în pătrat, iar pe lîngă suprafețele însămînțate cu diferite culturi s-a mai însămînțat 14 ha. cu legume și zarzavaturi, din care o parte au fost semănate de timpuriu, în răsadnițe acoperite.

Aplicînd mai multe prașile la timp legumelor din răsadnițe, colectiviștii au obținut de curînd prima recoltă de legume. Astfel, ei au valorificat însemnate cantități de castraveți și ardei prin cooperativă.

De asemenea, în primăvara acestui an la G.A.C. „Elena Pavel" au fost sădiți un mare număr de cireși pe o suprafață de 1,50 ha., iar peste 700 de diferiți pomi fructiferi au fost curățați, văruiți și stropiți.

In vederea obținerii unei recolte bogate la hectar, membrii gospodăriei colective din Aradul Nou au trecut la întreținerea culturilor, reușind pînă în prezent să termine grăpatul, culesul cocenilor și, în mare măsură, plivitul la culturile de toamnă, iar culturilor ieșite slab din iarnă li s-au aplicat îngrășăminte chimice. De asemenea, a fost efectuată prima prașilă la mac.

In mod deosebit s-a evidențiat în muncile de primăvară brigada a II-a condusă de tov. Francisc Fredrich.

Prășitul la gospodăria colectivă din Cenad

(Prin telefon de la corespondentul nostru Ioan Beu).

Membrii gospodăriei agricole colective „Ștefan Plavăț" din comuna Cenad, raionul Sînicolaul Mare, muncind cu însuflețire și folosind din plin timpul prielnic, au reușit să termine pînă în ziua de 5 mai însămînțarea tuturor culturilor de primăvară. Gospodăria colectivă a însămînțat numai cu porumb 762 ha., dintre care 420 au fost însămînțate în cuiburi așezate în pătrat.

Acum, în cadrul gospodăriei se desfășoară muncile de plantare a răsadurilor și de întreținere a culturilor. Pînă în ziua de 14 mai au fost prășite 120 ha. sfeclă de zahăr, 30 ha. sfeclă de nutreț, 20 ha. mac, 100 ha. plante tehnice, 30 ha. coreandru, 5 ha. muștar, 12 ha. pătrunjel și morcovi. In muncile de însămînțări și întreținere a culturilor s-a evidențiat brigada a 11-a utemistă condusă de Gh. Vlasici, precum și brigăzile 4, 9 și 10.

Gospodăria a mai contractat cu cooperativa 12 porci grași, 40 miei, 24 ha. legume și zarzavaturi. De asemenea, au mai fost valorificate prin cooperativă 4 vagoane grîu.

Deputații în fruntea muncii

Deputații în sfatul popular al comunei Săvîrșin, raionul Lipova, în perioada muncilor de însămînțări de primăvară au fost în fruntea acestor munci, mobilizînd prin exemplul lor și pe ceilalți țărani muncitori la terminarea muncilor din campania de primăvară.

In săptămînile trecute ploaia căzută a pricinuit stricăciuni drumului de piatră din sectorul comunei Săvîrșin. Deputații din comuna Săvîrșin, în frunte cu membrii comitetului executiv, ajutați de ocolul silvic, au luat măsuri pentru a stăvili apele care au început să distrugă drumurile. Ei au mobilizat locuitorii din satul Temești care au reparat prin muncă voluntară, drumul în timp de două zile pe o porțiune de circa 60 metri.

In această muncă s-au evidențiat deputații Nicodin Blejar și Eftimie Stanciu din satul Temești, care au fost primii la muncă, exemplul lor fiind urmat de mulți alți țărani muncitori.

Ștefan Nini, coresp.

Mai multă atenție însămînțării plantelor medicinale la Șiria

Printre alte culturi planificate să fie însămînțate în primăvara acestui an în comuna Șiria, raionul Arad, au fost și 48 ha. cu plante medicinale ca digitali, chimion, etc.

Despre importanța cultivării plantelor medicinale s-a vorbit mult la sfatul popular al comunei. Ba, a mai venit în comună și un delegat al „Plafar"-ului care urma să încheie contracte cu țăranii muncitori din comună pentru cultivarea plantelor medicinale. In vederea asigurării însămînțării la timp a acestor plante, s-au luat „toate măsurile" — după cum afirmă tovarășii de la sfatul popular comunal. Pînă și semințele au fost pregătite, aduse la sfatul popular, depozitate într-o magazie, încuiate și... uitate acolo. Dar cu toate acestea, pînă la 15 mai, din suprafața programată a fi însămînțată cu plante medicinale nu au fost însămînțate decît 30 ha. Secretarul comitetului executiv al sfatului popular justifică această situație prin „refuzul" cetățenilor de a cultiva plante medicinale. Realitatea este însă cu totul alta. Sfatul popular comunal și organizația de bază n-au dus muncă de lămurire în rîndul țăranilor muncitori de a cultiva plante medicinale, lăsînd lucrurile să meargă de la sine, mulțumindu-se doar cu faptul că în comună este un agent al „Plafar"-ului, că semințele sînt asigurate.

Dar faptul că țăranii „refuză" să însămînțeze plante medicinale, așa cum afirmă secretarul sfatului popular, nu se bazează pe adevăr, deoarece peste 30 de țărani muncitori au venit la sfatul popular să ceară semințe, pentru a însămînța plante medicinale.

Secretarul sfatului popular caută să acopere lipsa de activitate, lipsa unei munci politice de lămurire a importanței cultivării plantelor medicinale. Și pentru a fi mai clar de ce nu se însămînțează aceste plante în comuna Șiria, trebuie să aflat că semințele pentru aceste plante stau încuiate în magazia sfatului popular, iar tov. Tipeu Ioan, agentul „Plafar"-ului, a plecat din comună de mai multe zile, ducînd cheia magaziei cu el.

Din cele de mai sus se desprinde destul de clar lipsa de răspundere de care dă dovadă comitetul executiv al sfatului popular al comunei Șiria față de problema însămînțării plantelor medicinale. Credem totuși că în asemenea cazuri ar fi bine să-și spună părerea și comitetul executiv al sfatului popular al raionului Arad, care după cum se vede, nu se frămîntă prea tare că la unele sfaturi populare sînt lipsuri serioase în ce privește însămînțarea plantelor medicinale.

V. Naghi,
coresp.

Realizări la cooperativa meșteșugărească „1 Mai"

Colectivul cooperativei de producție meșteșugărească „1 Mai" din orașul nostru, fiind antrenat în întrecere socialistă care cuprinde 80 la sută din totalul lucrătorilor, și-a realizat planul global de producție pe luna aprilie a. c. în proporție de peste 100 la sută. In acest timp s-a obținut și o economie la materialul lemnos în valoare de 7036 lei.

In mare măsură a contribuit la realizarea și depășirea planului de producție pe cooperativă secția de pregătiri panel, condusă de maistrul Tiberiu Iacob care și-a depășit planul de producție cu 67 la sută, precum și secția mobilă de bucătărie care a obținut o depășire de plan de 7,5 la sută.

Prin aplicarea metodei sovietice Ciufkih de către cele opt brigăzi de calitate care sînt în întrecere socialistă, s-a îmbunătățit calitatea produselor finisate.

Nu de mult, la cooperativa „1 Mai" au fost introduse mai multe sortimente ca: paturi populare, scaune populare, etc. De asemenea, au fost puse în aplicare și unele inovații printre care un dispozitiv de găurit cu precizie pentru îmbinarea mobilelor. Cu ajutorul acestui dispozitiv se ridică productivitatea muncii.

In cursul primului trimestru din acest an, prețul de cost al produselor a fost redus cu 5.5 la sută, prin reducerea principalelor cheltuieli de regie, iar munca în acord s-a extins. Datorită acestui fapt, salariul mediu pe cap de muncitor în luna aprilie a crescut cu 12 la sută.

Tot mai multe produse de larg consum

La cooperativa meșteșugărească „Solidaritatea Timplarilor" se lucrează cu mult avînt pentru producerea de cît mai multe bunuri de larg consum necesare oamenilor muncii.

Din materii prime economisite și prin folosirea rațională a deșeurilor, lucrătorii de la această cooperativă fac mai multe produse de larg consum ca: scaune-sport, scaune mici, scînduri de tăiețel, mobile pentru camere combinate, etc.

Cele mai multe rezultate în producție le-au obținut Ioan Nandsatz, Arcadie Malmoș, Iolanda Bauer, Iosif Hallo și alții, care-și depășesc zilnic norma cu 20—50 la sută, executînd lucrări de bună calitate.

Inovații la fabrica „7 Noiembrie"

In cursul lunii trecute, la fabrica „7 Noiembrie" din orașul nostru au fost introduse 6 inovații, care contribuie la îmbunătățirea procesului de producție, la creșterea productivității muncii. Printre aceste inovații se numără cea de la secția moară, a tov. Simion Petrilă, maistru morar, care a introdus o mașină de separat tărîțele de făină. Înainte de introducerea acestei inovații, foarte multă făină rămînea în tărîțe. Prin aplicarea acestei inovații risipa de făină a fost cu desăvîrșire înlăturată.

Inovația tov. Alexandru Penzeș, șef montator la secția spirt, constă din înlocuirea șeitarelor de transportat cu cărucioare. Cu ajutorul acestora munca este cu mult ușurată și sînt evitate accidentele.

La însămînțatul orezului

Gospodăria agricolă de stat „Scînteia" din raionul Criș, pe lîngă culturile cerealiere, cultivă pe scară largă și orez. In vederea obținerii unei producții sporite de orez, colectivul de tehnicieni și ingineri a studiat broșuri despre metodele de muncă ale fruntașilor din Uniunea Sovietică în cultura orezului, a studiat fertilitatea solului și posibilitățile existente în vederea aplicării metodelor agrotehnice înaintate, la însămînțarea orezului.

In primul rînd s-a pregătit sămînța, curățindu-se de corpuri străine, s-a amenajat terenul, s-au pregătit semănătorile și grăpele. Sub conducerea brigadierilor, muncitorii organizați în echipe și brigăzi, au început aratul și însămînțatul orezului pe parcelele destinate acestei culturi. Datorită faptului că brigăzile se află în întrecere socialistă, munca la semănatul orezului s-a desfășurat într-un ritm viu, folosindu-se în întregime capacitatea de lucru a atelajelor și timpul prielnic. Organizîndu-și mai bine munca, brigada condusă de tov. Pavel Roșca a terminat de însămînțat orezul pe tarlaua ce i-a fost repartizată pînă în seara zilei de 10 mai. Terminînd primii însămînțările orezului, o parte din muncitorii acestei brigăzi au fost repartizați să ajute altor brigăzi rămase în urmă cu însămînțatul acestei culturi, iar alții au început să strîngă de pe semănături buruienile și mohorul dat în spic.

Cu mult avînt a lucrat la efectuarea însămînțării orezului și brigada condusă de tov. Traian Balta, care a reușit să termine de însămînțat întreaga suprafață, efectuînd lucrările la un înalt nivel agrotehnic.

Muncile la însămînțatul orezului se desfășoară cu tot mai mare intensitate. Cresc zi cu zi suprafețele însămînțate cu orez. Unii muncitori, sub supravegherea maiștrilor în cultura orezului, amenajează terenul, alții grăpează terenul, astupînd răvașele făcute de semănători.

Ți-e mai mare dragul să-i privești; bunăoară pe Grigore Bosca, Ivan Anghel, Vasile Manta, care nu precupețesc nici un efort pentru terminarea în cel mai scurt timp a însămînțării orezului. Ei resfiră din saci, sămînța de orez de soi venită din Uniunea Sovietică și din R. P. Chineză, minunîndu-se de mărirea și greutatea boabelor și privind-o apoi cum prin țevile semănătorilor ea intră în pămîntul reavăn, îngrășat și apoi lucrat cu tractoare. Nu e ușoară munca lor, ea cere putere și pricepere. Dar sînt mîndri că peste cîteva zile vor putea raporta din nou conducerii gospodăriei de stat că au terminat însămînțatul orezului.

Primăvara aceasta gospodăria agricolă de stat „Scînteia" și-a planificat ca pe suprafețele ce le are destinate pentru cultura orezului să însămînțeze cinci soluri de orez, care anii trecuți au dat cea mai mare producție la hectar.

G.A.S. „Scînteia", cu ajutorul colectivului de agronomi, în primăvara aceasta însămînțează noi soluri de orez pentru experiență pentru ca în anul viitor să mărească suprafața cu orez și să folosească sămînță proprie.

Muncitorii de la G.A.S. „Scînteia" îndrumați de către organizația de bază și colectivul de conducere al gospodăriei, cu ajutorul tehnic primit de la tehnicieni și ingineri, sînt hotărîți să muncească cu mai mult elan pentru aplicarea metodelor agrotehnice — mijloc sigur de ridicare a producției la hectar, pentru terminarea grabnică a însămînțării întregii suprafețe cu orez.

E. Jucu

Din Țara constructorilor comunismului

La cel mai mare combinat textil din lume

In împrejurimile vechiului oraș Kamișin, pe malul sting al riului Kamișinka, în apropiere de confluența acestuia cu Volga, se construiește în conformitate cu prevederile celui de al cincilea plan cincinal, cel mai mare combinat textil din lume. Capacitatea combinatului textil de la Kamișin va fi egală cu cea a tuturor fabricilor de țesut din cel mai mare centru textil al Uniunii Sovietice — orașul Ivanovo. Combinatul va fi alcătuit din 11 fabrici, o centrală termoelectrică, o uzină mecanică și de turnătorie și o serie întreagă de secții și gospodării anexe.

Prin punerea în funcțiune a întregii capacități a combinatului, țara va primi de aici zilnic aproximativ 1.000.000 m. de țesături de calitate superioară. Volumul producției zilnice a acestui combinat este ilustrat grăitor de următoarele date: producția lui pe o singură zi ar ajunge pentru a îmbrăca complet aproximativ 300.000 de persoane. Toate secțiile combinatului vor fi înzestrate cu utilajul cel mai modern produs în țară. Numai războaiele de țesut vor fi în număr de peste 15.000. Deși la combinat va fi aplicată pe scară largă metoda deservirii concomitente a mai multor războaie și deși toate procesele care necesită un mare volum de muncă vor fi în întregime mecanizate, colectivul muncitorilor, funcționarilor, inginerilor și tehnicienilor va fi de cel puțin 30.000 de persoane.

Construirea combinatului textil de la Kamișin constituie prin caracterul ei o operă a întregului popor. El ia naștere datorită eforturilor depuse de colectivele a numeroase întreprinderi din U.R.S.S. De aceea și ritmul în care se construește este într-adevăr nemaivăzut: el se construiește de 30 ori mai repede decît s-a construit la timpul său combinatul de la Tașkent, cel mai mare combinat textil din Asia Centrală.

Pentru prima oară în practica construcției de mari clădiri, secțiile combinatului se montează în întregime din construcții metalice prefabricate, fără a se folosi beton armat. Aceste construcții se fabrică în întreprinderile din Celeabinsk și se trimit apoi pe șantier.

Fiecare zi aduce remarcabile schimbări pe șantierele de construcții. Recent, au fost puse fundațiile clădirii primei fabrici de filat și țesut, a început montarea construcțiilor metalice. Anul acesta prima parte a combinatului urmează să fie pusă în funcțiune.

Pe locul în trecut viran, se profilează astăzi clar contururile viitorului oraș al textiliștilor.

La lucrările principale sînt folosite în prezent sute de diferite mașini și mecanisme — excavatoare, screpere, buldozere, autocamioane basculante, macarale cu turn. Colectivul constructorilor muncește cu abnegație pentru ca la data stabilită de guvern să poată fi dată în exploatare această mare întreprindere.

In prezent se desfășoară intens și activitatea de pregătire a cadrelor necesare viitorului combinat.

Textiliștii din Ivanovo sporesc producția de țesături

Regiunea Ivanovo este una din cele mai importante regiuni ale industriei textile sovietice. Fiecare al treilea metru de țesături de bumbac, produs în țară, este fabricat într-una din întreprinderile din Ivanovo. Faima țesătorilor din Ivanovo s-a răspîndit departe, peste hotarele Țării Sovietice. Fabricile din această regiune au fost de nenumărate ori premiate la expozițiile internaționale din străinătate.

Luptînd pentru sporirea producției de țesături, pentru îmbunătățirea continuă a calității și sortimentului lor, întreprinderile din regiunea Ivanovo obțin mari succese.

In primele trei luni ale anului curent au fost fabricate mai mult de 10 milioane metri de țesături peste plan. S-a îmbogățit și sortimentul: se fabrică țesături cu 120 de desene noi.

Marea manufactură din Ivanovo, care a păsit în cel de al treilea secol al existenței sale, a fost în întregime reconstruită în anii Puterii Sovietice. Tehnica nouă a ușurat considerabil munca textiliștilor. In această perioadă productivitatea muncii a crescut de patru ori în comparație cu perioada dinainte de Revoluție.

In prezent se reconstruiesc și alte întreprinderi care fabrică țesături de bumbac. In acest scop anul acesta se vor cheltui 62 milioane de ruble, ceea ce reprezintă cu mult mai mult decît în anii precedenți. La întreprinderi sînt puse în funcțiune un număr suplimentar de fuse și războaie de țesut. Textiliștii de la Ivanovo participă activ la perfecționarea producției. Anul acesta ei au făcut peste 1.500 de propuneri prețioase de raționalizare, a căror aplicare va permite să se sporească considerabil producția de țesături de calitate superioară.

Textiliștilor din Ivanovo li se creează condiții tot mai bune de trai. Numai în anul trecut au fost construite aproape 50 de case de locuit confortabile cu mai multe etaje. Peste 1.000 de muncitori, obținînd împrumuturi din partea statului și-au construit case proprii. Toate întreprinderile au cantine, cluburi, grădinițe de copii, creșe. In ultimii trei ani, fiecare al patrulea textilist din Ivanovo și-a petrecut concediul la o casă de odihnă sau sanatoriu, fie gratuit, fie cu preț redus. Tinerii muncitori învață la școli serale, școli medii tehnice și diferite institute.

Proiecte de noi întreprinderi ale industriei ușoare

In U.R.S.S. se construiesc în prezent 330 de fabrici textile, de confecții, de încălțăminte și altele, în baza proiectelor elaborate de Institutul special din Moscova, care se ocupă cu proiectarea întreprinderilor industriei ușoare. La acest Institut lucrează aproximativ 3.000 de arhitecți, ingineri-constructori, mecanici și tehnologi.

In numeroasele ateliere ale Institutului au fost executate schițele și machetele a încă 100 de întreprinderi care vor fi construite în Moscova, în Ucraina, Bielorusia, în republicile Asiei Centrale, în Transcaucazia și în Republicile Baltice.

La întocmirea proiectelor pentru noile întreprinderi se ține seama de tot ce este nou și înaintat în tehnica industriei ușoare. O atenție deosebită se acordă creării unor condiții de muncă cît mai bune. Noilor fabrici și uzine care urmează să fie construite li se repartizează terenuri vaste, situate de obicei în suburbiile orașelor.

Secțiile combinatelor textile sînt plasate în clădiri spațioase și luminoase, formînd un ansamblu arhitectural unitar.

Toate procesele de muncă — începînd cu recepționarea materiei prime și terminînd cu ambalarea și expedierea produselor — vor fi complet mecanizate și automatizate. In clădirile de producție vor fi amenajate alei largi cu copaci și tufișuri, straturi de flori și fîntîni arteziene.

In apropierea întreprinderilor se vor construi orășele muncitorești alcătuite din blocuri cu mai multe etaje, parcuri, școli și cluburi. Pentru construirea orășelelor se alocă a patra parte din investițiile capitale din industria ușoară.

In viitorii 2—3 ani, în Uniunea Sovietică se vor construi aproximativ 1.500 de întreprinderi noi, producătoare de mărfuri de larg consum.

Combinatul de mătase din Naro-Fominsk

In Uniunea Sovietică se construiesc și se lărgesc în prezent 18 mari fabrici ale industriei textile, care vor produce țesături de mătase de calitate superioară. In 1956, cînd aceste întreprinderi vor intra pe deplin în funcțiune, producția de țesături de mătase va spori în U.R.S.S. de zece ori în comparație cu perioada dinainte de război.

Una din cele mai mari construcții noi ale industriei mătăsii este combinatul ce se construiește în orașul Naro-Fominsk, situat în apropierea Moscovei. Combinatul va produce 60.000.000 metri țesături de mătase pe an — adică mai multe decît producea înainte întreaga industrie a mătăsii din Uniunea Sovietică. El va ocupa un teritoriu de 15 ha.

Primele clădiri de producție ale combinatului au și fost terminate. In apropiere de acest șantier se construiește în prezent un orășel al textiliștilor, unde se înalță case cu mai multe etaje și instituții social-culturale, se plantează un parc și scuaruri.

In clădirile terminate ale combinatului lucrează din plin textiliștii. In secția de țesătorie au fost instalate războaie automate moderne, războaie cu două suveici și alt utilaj perfecționat. Aici se folosesc pe scară largă aparate automate și electromecanice de control. Pe mașini au fost instalate aparate electronice și electromagnetice de comandă. Toate acestea au creat noi condiții de muncă — muncitoarele sînt scutite cu totul de operațiile manuale.

Pe șantierul combinatului se construiește încă o clădire destinată țesătoriei, unde se vor fabrica catifea și pluș, precum și clădiri unde vor funcționa secțiile de vopsitorie, finisare și de răsucit.

Combinatul de lînă pieptănată de la Briansk

Combinatul de lînă pieptănată care se construiește în orașul Briansk, va fi una din cele mai mari întreprinderi ale industriei textile din Uniunea Sovietică. Combinatul va produce anual milioane de metri de țesături de lînă de calitate superioară.

Constructorii combinatului de lînă pieptănată din Briansk folosesc metode rapide de muncă. Ei și-au luat angajamentul de a mări productivitatea muncii și folosirea cît mai deplină a mecanismelor să reducă cu un an termenul de dare în exploatare a combinatului.

Noi întreprinderi ale industriei de pielărie și încălțăminte

In Uniunea Sovietică se construiesc și se reconstruiesc în prezent 70 mari întreprinderi ale industriei de pielărie și de încălțăminte. Noile fabrici se construiesc în Ucraina, Kazahstan și în alte regiuni unde acestea sînt asigurate cu o puternică bază de materii prime. Fiecare din întreprinderile ce se construiesc va produce anual 4.500.000 de perechi de încălțăminte. Anul acesta fabricile de încălțăminte își lărgesc considerabil sortimentul produselor. In anul curent populația U.R.S.S. va primi cu 60 milioane mai multe perechi de încălțăminte decît în 1953.

Intr-o uzină experimentală din Moscova se elaborează un produs nou din piele artificială: blana artificială de caracul. Noul produs imitează bine blana naturală. El se folosește la confecționarea căciulilor, gulerelor, la garnisirea hainelor de iarnă.

La fabricarea blănii lucrează o mașină care produce pe schimb 100 metri pătrați de blană artificială de caracul.

IN CLIȘEU: un aspect al procesului de fabricație a blănii artificiale de caracul.

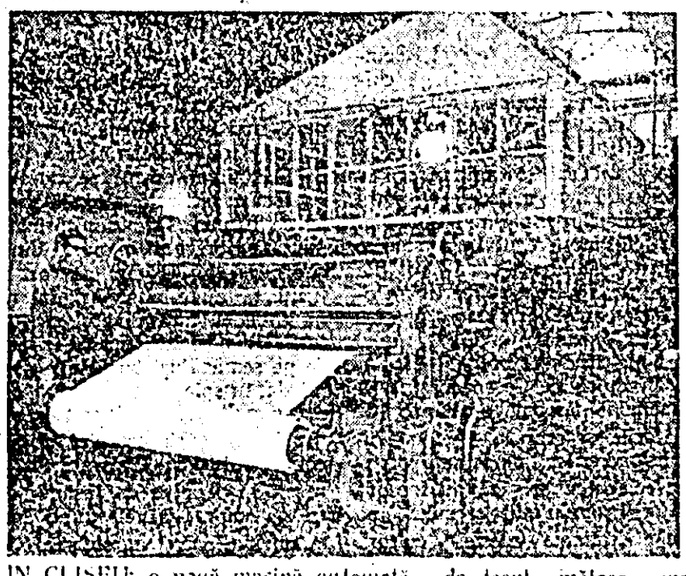

IN CLIȘEU: o nouă mașină automată de țesut mătase, marca „Ș—155i". Calitățile ei deosebite o face să fie mult apreciată de către muncitori.

Progresul tehnic din industria ușoară

Intreprinderile industriei ușoare din Uniunea Sovietică sînt înzestrate cu un mare număr de noi mașini, mașini-unelte și agregate, ceea ce va permite să se sporească considerabil producția mărfurilor de larg consum și să se lărgească sortimentul acestora.

Uzinele constructoare de mașini vor produce pentru fabricile de țesături de bumbac și de țesături de în de peste două ori mai multe mașini și războaie, iar pentru întreprinderile industriei mătăsii și liniii — de patru ori mai multe mașini decît în anul trecut. Se vor fabrica 13.000 de războaie automate pentru fabricile de țesături de bumbac. Secțiile întreprinderilor aflate în curs de construcție se utilizează de pe acum cu cele mai moderne mașini.

In ultimul timp inginerii sovietici au construit cîteva tipuri de mașini, printre care o mașină de cardat de mare productivitate, o mașină automată pentru redenănarea firelor de in pe țevi de bătătură, un nou model de mașină de răsucit mătasea, care permite sporirea producției de două ori.

In prezent, oamenii de știință sovietici studiază problema creării în industria pielăriei, de confecții și de tricotaje și în alte ramuri ale industriei ușoare a unor întregi secții automate, în care toate operațiile de producție vor fi executate de mașini sub supravegherea unui personal tehnic minim.

Extinderea producției de aparatură medicală

Intreprinderile sovietice care produc aparatură medicală își sporesc neîncetat producția.

La uzina „Krasnogvardeț" din Leningrad, care este una din cele mai mari întreprinderi din această ramură a industriei, se fabrică aparatură complicată folosită atît pentru tratament și diagnosticare, cît și pentru cercetări științifice în domeniul medicinei. In comparație cu anul trecut anul acesta uzina va mări de două ori producția de aparate pentru măsurarea tensiunii și de patru ori producția de aparate pentru stabilirea cantității de oxigen din sînge.

Uzina a început producția în serie a aparatelor fotografice pentru gastroscopie, care fac posibilă examinarea mucoasei esofagului și stomacului și fotografierea anumitor porțiuni ale acestora pe o peliculă obișnuită și colorată.

Pînă la sfîrșitul anului curent, uzina va pune la punct producția a 20 de noi tipuri de aparate.

Un cabinet pentru studierea sortimentelor țesăturilor

Ministerul Comerțului al U.R.S.S. organizează un cabinet special pentru studierea sortimentului și calității țesăturilor livrate rețelei comerciale, precum și pentru popularizarea noilor țesături.

Pe lîngă acest cabinet se organizează secții pentru țesături de bumbac, mătase, lînă și in, precum și o expoziție permanentă de mostre ale acestor produse ale industriei textile. Secțiile vor studia cererea populației, vor organiza expoziții în magazinele specializate, în cadrul cărora vor fi vîndute țesături.

FOILETON

Cu 24 ore întîrziere

Oricine, atunci cînd este trimis să ducă la bun sfîrșit o sarcină, este fericit dacă poate s-o realizeze la timp și în bune condițiuni. Așa am fost și eu cînd în comuna Pilul, raionul Criș, în zua de 4 mai, am reușit să-mi îndeplinesc sarcina.

La plecarea din Pilul am strîns mîna președintelui și secretarului sfatului popular comunal și am urcat în autobusul întreprinderii regionale de transport auto, ce făcea curse Arad—Vărșand.

Ei, dar de aici povestea, — „că, dacă n-ar fi, nu s-ar povesti".

Inainte de a porni motorul, tov. Mărgineanu, șoferul mașinii, s-a uitat la roțile din spate. Apoi a strigat: „Coboară toată lumea! Trebuie să repar trei roți care s-au spart".

„Trei roți sparte — ne-am zis noi. Se repară ele, nu-i cine știe ce". Și-am coborît. Am ajutat cu încă vreo trei tovarăși la reparat și apoi i-am zis tovarășului Mărgineanu: „Dă-ne frate pompă să umflăm roțile".

— Nu-i — ne-a răspuns el.

— Cum, nu-i — l-am întrebat noi. Ai uitat-o la Arad?

— Ași — ne-a răspuns șoferul. N-avem nici la garaj pentru toate mașinile. Plecăm, și noi la noroc.

— Și-atunci, ce facem?

— Trebuie să găsim pompă...

După vreo jumătate de oră am găsit trei pompe. Nu erau însă pompe pentru mașină. Totuși pompind cu rîndul, în două ore, deci pe la ora 7 seara, am reușit să umflăm roțile, cu aproximație. Eram leoarcă de sudoare, dar ce nu face omul cînd se află în asemenea... pană.

Cînd să montăm roțile, alt necaz. S-a spart țeava unei roți prin care intra aerul. Cu toții am încremenit.

— Ce facem tovarăși — a întrebat cineva?

Șoferul ne-a spus: „Nu vă neliniștiți. Dăm un telefon la direcțiunea întreprinderii și în două ore vor ajunge aici tovarășii din Arad cu un camion, cu trei roți umflate și o pompă, așa că pe la miezul nopții tot ajungem noi la Arad".

„Ei dacă altfel nu se poate — ne-am spus noi — și așa va fi bine și imediat am fugit la telefon.

După multă trudă am reușit să primim legătura cu I. R. T. A. — Arad, și să vorbim cu tov. Drecin, responsabilul cu exploatarea mașinilor din întreprindere.

— Bine tovarăși, așteptați — a răspuns tov. Drecin prin telefon — o să vă trimitem cît mai repede camionul.

Am închis atunci telefonul și am răsuflat ușurați. „Camionul va sosi".

*

Stăteam în sala sfatului popular comunal din Pilul și priveam afară, în stradă. Se întunecea și ploaia turna ca din găleată. Deodată sună telefonul.

— Alo, da... Pilul. Cine? Tovarășul director Vințe? de la I.R.T.A.? Da? Cu șoferul? Poftim, vi-l dăm.

Presimțeam ceva rău. Ce nevoie mai are de telefon? Și iată că presimțirea s-a realizat, pentru că vocea din telefon anunța că „nu se trimite mașina decît mîine dimineața". Pe directorul Vințe nu-l interesa nici soarta celor 12 călători, nici soarta celor doi bolnavi ce erau transportați la Arad, la spital, pentru operație și nici faptul că în ziua următoare cursa Arad-Vărșand va fi suspendată — deci pierdere pentru întreprindere. Ce contau pentru directorul Vințe toate acestea? De ce să mai trimită el camionul pe care-l avea în garaj — era doar în rodaj — cu cele trei cauciucuri, pentru cei 14 oameni? De ce să întîrzie cu plecatul acasă, în sînul familiei? Mai bine mîine. Mîine sînt doar orele de birou.

*

— Să nu ne pierdem curajul tovarăși — a spus cineva. Să căutăm un aparat de sudat, alte pompe...

Sfatul tovarășului a fost ascultat. Munca noastră a fost însă zadarnică. La ora trei noaptea, uzi pînă la piele, am urcat în mașină, așteptînd bunăvoința de-a doua zi a directorului Vințe.

*

Am văzut zorii zilei de 5 mai prin geamurile autobusului după o noapte „albă". Am văzut apoi soarele primăvăratec urcîndu-se pe bolta cerului, pînă sus, căci numai la orele 11 am reușit să zărim în depărtarea drumului camionul lui Vințe, și unde mai pui — bucurie — chiar pe directorul Vințe în persoană. Venea să se convingă personal de „cauzele incidentului". Și apoi, ce să mai spun? Cu 24 ore întîrziere am ajuns la Arad.

Și cu asta am încheiat povestea. Da, o poveste adevărată, din care cititorii vor putea să-și dea seama ce fel de oameni lipsiți de răspundere există la I.R.T.A. și că în fruntea lor se găsește tocmai directorul Vințe.

C. Dumitrescu

Cultură fizică și sport

„Dinamo" București a întrecut echipa „Dozsa" Budapesta cu scorul de 3-1 (1-0)

Meciul internațional desfășurat duminică în capitală pe stadionul „23 August", dintre echipele „Dinamo" București—„Dozsa" Budapesta s-a terminat cu victoria echipei Dinamo cu scorul de 3:1.

Golurile au fost marcate de Ozon (3) pentru Dinamo și Deák (Dozsa).

Flamura roșie UTA — Știința Cluj 1-0 (0-0)

La desfășurarea acestui meci de fotbal au asistat, pe stadionul „30 Decembrie", peste 13.000 de spectatori. Timpul frumos și starea bună a terenului au permis echipelor să desfășoare un joc de calitate bună.

La capătul unei lupte interesante și cu numeroase faze de fotbal spectaculos, întîlnirea s-a terminat cu scorul de 1:0 în favoarea echipei gazde. Meciul a fost dinamic. Ambele echipe, dar mai ales Flamura roșie UTA, au practicat un joc legat. Textiliștii și-au creat multe ocazii de marcare în fața porții echipei Știința.

In prima repriză a jocului, echipa gazdă înghebează mai multe atacuri în fața porții apărate de Covătaru. Știința însă se apără cu succes. Luca și Székely — și în ultima instanță Covătaru — se remarcă prin intervenții sigure.

In repriza a doua — și mai ales în ultimele 20 minute — Flamura roșie domină insistent. Singurul gol al partidei a fost înscris în minutul 18 al reprizei a doua de către Văczi, în urma unei frumoase combinații a întregii înaintări. Văczi, Don și Popa mai au ocazii de înscriere, dar Covătaru, într-o formă foarte bună apără.

Echipa Știința Cluj s-a dovedit ineficace în fața porții.

In decursul meciului s-au remarcat Covătaru, Dobrescu, Luca Moldoveanu și Lutz de la Știința Cluj și Văczi, Dușan, Farmati, Mercea și Don de la Flamura roșie UTA.

Arbitrul Toth (Oradea) a condus bine următoarele formații:

„Flamura roșie" UTA: Kiss, Szűcs, Farmati, Kapás, Dușan, Șerfőző, Popa (Sakács), Don, Văczi, Mercea, Dumitrescu. „Știința" Cluj: Covătaru, Székely, Dobrescu (Isac), Moldoveanu, Luca (Dobrescu), Roman, Avram, Lutz, Dragoman, Copil, Suciu.

*

In cadrul campionatului categoriei A, s-au mai înregistrat următoarele rezultate: C.C.A.—Locomotiva Timișoara 2:1, Locomotiva București—Flacăra Ploiești 2:0, Progresul Oradea—Metalul Cimpia Turzii 0:0, Locomotiva Tg. Mureș—Dinamo Orașul Stalin 3:0, Metalul Hunedoara—Minerul Petroșani 0:0.

Clasamentul

Fl. roșie UTA	7	7	0	0	14: 4	14
Dinamo București	5	4	1	0	16: 6	9
Locomotiva Buc.	7	4	0	3	12: 7	8
C. C. A.	6	4	0	2	9: 6	8
Locomotiva Tim.	7	3	2	2	11: 8	8
Știința Timișoara	6	1	5	0	6: 5	7
Știința Cluj	7	3	1	3	7: 8	7
Flacăra Ploiești	7	3	0	4	7: 8	6
Minerul Petroșani	7	2	2	3	5: 9	6
Locom. Tg. Mureș	7	2	1	4	8:10	5
Metalul C. Turzii	7	2	1	4	5: 8	5
Metalul Hunedoara	7	1	3	3	6:14	5
Dinamo O. Stalin	7	1	2	4	5:11	4
Progresul Oradea	7	0	2	5	3:10	2

Dinamo 6 București — Locomotiva Arad 1-0 (1-0)

In cadrul campionatului de fotbal, categoria B, seria II-a, echipa Locomotiva Arad a suferit o înfrîngere, în întîlnirea cu echipa Dinamo 6 București. In decursul meciului, echipa Locomotiva a dominat mai mult, dar linia sa de atac s-a dovedit ineficace. Singurul gol al partidei a fost înscris de Stănilă. De la echipa oaspe s-au remarcat: Marcu, Lăzărescu și Stănilă, iar de la Locomotiva Arad: Demșoreanu, Docmanov, Mădărășan și Tudoroi.

*

Echipa „Constructorul" a suferit din nou o înfrîngere, în deplasare, de la echipa „Flamura roșie" Cluj, cu scorul de 2:0. „Locomotiva" Cluj a întrecut echipa „Metalul" Oradea cu 2:0.

*

In cadrul campionatului de fotbal juniori, echipa „Flamura roșie" UTA a obținut o victorie la Timișoara, învingînd echipa Știința Timișoara cu 4:2. Golurile au fost marcate de Jenei (2) și Szakacs (2) pentru „Flamura roșie".

Baschet

Duminică s-a desfășurat în orașul nostru, în cadrul campionatului de baschet, categoria A, meciul dintre echipele feminine „Progresul" Arad și „Flamura roșie" Oradea. Victoria a revenit pe merit echipei „Flamura roșie" Oradea cu scorul de 39—25.

Lupta pentru economii la fabrica „Libertatea"

Organizația de bază de la fabrica „Libertatea", în urma plenarei lărgite a C. C. al P. M. R. din august 1953, a dat o mai mare importanță îmbunătățirii calității produselor și realizării a cît mai multe economii, în vederea reducerii continue a prețului de cost.

Astfel, organizația de bază a îndrumat comitetul de întreprindere să ia o serie de măsuri în această direcție. În primul rînd, s-a pus accentul pe reactivizarea brigăzilor existente și crearea de noi brigăzi de calitate și de economii. Dacă în august 1953 existau la secția încălțăminte 9 brigăzi dintre care 7 de calitate și două brigăzi de economii, în decembrie 1953 numărul brigăzilor a crescut la 14, dintre care 11 de calitate și 3 de economii, iar în prezent sînt 18 brigăzi cu un număr de 169 tovarăși.

Datorită faptului că în întreprindere există o secție de valorificare a deșeurilor, unde se fabrică încălțăminte din deșeuri, tov. Emeric Kolozsvári a primit sarcina din partea organizației de bază, de a se ocupa cu dezvoltarea acestei secții, pentru a se putea folosi toate deșeurile în vederea lărgirii sortimentelor bunurilor de larg consum. Astfel, în cursul lunii aprilie s-a înființat pe lîngă secția de valorificare a deșeurilor o secție de marochinărie, unde sînt folosite cele mai mărunte deșeuri la confecționarea unor produse de larg consum, ca de pildă portmonee, portchei, cordoane bărbătești, etc., care aduc însemnate venituri întreprinderii.

Fiecare membru de partid și candidat a primit sarcini concrete pe linie de partid, de a desfășura o intensă muncă politică de lămurire în rîndul muncitorilor, în cadrul brigăzilor sau la locul unde lucrează, arătîndu-le importanța deosebită pe care o are lupta pentru economii în acțiunea de ridicare a nivelului de trai al celor ce muncesc.

Organizația de bază a îndrumat comitetul de întreprindere, organizația U.T.M. și cercul A.R.L.U.S., ca să desfășoare o intensă acțiune de mobilizare a muncitorilor la lupta pentru realizarea de economii. Comitetul de întreprindere a fost îndrumat să prelucreze sarcinile ce izvorăsc din Hotărîrea plenarei din august 1953 pe grupe sindicale și pe secții ca fiecare muncitor să cunoască sarcinile ce-i revin pentru traducerea în viață a prevederilor Hotărîrii. La fel, organizația de bază a îndrumat comitetul de întreprindere să lărgească întrecerea socialistă, să extindă metodele avansate de muncă sovietice și inițiativele fruntașilor în producție din țara noastră.

Organizația de bază a pus un accent deosebit pe munca agitatorilor în antrenarea muncitorilor la lupta pentru economii. În ședințele de instructaj ale agitatorilor, aceștia au fost instruiți cum să-și desfășoare activitatea în această direcție. Printre agitatorii care se achită cu cinste de această sarcină este tovarășul Constantin Roman, care nu se mulțumește numai să îndrume pe muncitorii din jurul său să realizeze economii, dar el este primul care dă exemplu în această direcție. În luna martie bunăoară, a economisit 6249 dmp. meșină în valoare de 1243 lei, iar tov. Azina Grădinaru, îndrumată și ajutată de el, a realizat o economie de 3771 dmp. meșină, în valoare de 751 lei.

De asemenea, organizația de bază a îndrumat colectivul gazetei de perete să se ocupe mai temeinic cu problema economiilor, cu popularizarea rezultatelor obținute și cu criticarea lipsurilor.

Organizația de bază a căutat să folosească și agitația vizuală în lupta pentru economii. Astfel, în secții sînt afișate lozinci care cheamă pe muncitori la lupta pentru îndeplinirea planului, pentru realizarea de economii, pentru a da produse de bună calitate.

În fruntea luptei pentru economii stau comuniștii Ana Veres, Maria Ferenczi și alții, care sînt urmați de ceilalți muncitori. Printre brigăzile care au obținut succese se numără și brigada nr. 13 condusă de tov. Ștefan Kulcsár, care a realizat pe luna aprilie economii în valoare de 4561 lei. În cadrul brigăzii s-au evidențiat tov. Iosif Chambrei, care a economisit o cantitate de material din care se pot confecționa 1086 perechi branz pentru talpă și tov. Martin Mátyás, care a economisit 155,85 kg. talpă crupon, cu care se pot tălpui 389 perechi de pantofi. Rezultate frumoase au obținut și Rozalia Lasc, Ștefan Kulcsár și alții. Pentru economiile realizate, numeroși muncitori au fost premiați în raport cu valoarea economiilor.

Totuși mai există la întreprinderea „Libertatea" unele locuri unde se risipește materia primă. De exemplu, la mașinile unde se coase talpa și rama încălțămintelor se aruncă pe jos ața în bucăți de jumătate de metru și mai mici, risipindu-se acest material auxiliar destul de scump.

Nu toți comuniștii s-au achitat de sarcinile trasate de organizația de bază pe acest tărîm. Bunăoară, în vederea obținerii de cît mai multe economii prin mobilizarea rezervelor interne, organizația de bază a trasat sarcină comunistului Francisc Kilinger să ajute organizația U.T.M. să înființeze un post de control U.T.M. pînă la data de 31 martie. Dar nici pînă la 1 mai, această sarcină n-a fost dusă la îndeplinire.

Pentru lichidarea acestor lipsuri, organizația de bază trebuie să îndrume conducerea întreprinderii ca aceasta să ia măsuri ca în toate secțiile să se termine cu risipa de materiale. Organizația de bază a partidului să îndrume organizația U.T.M. să înființeze cît mai grabnic postul U. T. M. de control, să îndrume și să ajute comitetul de întreprindere ca acesta să introducă pe scară cît mai largă metodele avansate de muncă. Trebuie întărită munca politică de lămurire în rîndurile muncitorilor, pentru ca fiecare să cunoască temeinic importanța luptei pentru economii.

Intensificînd munca politică, organizația de bază de la fabrica „Libertatea" va contribui din plin la realizarea sarcinilor ce izvoresc din Hotărîrile plenarei lărgite a C. C. al P. M. R. din august 1953, pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

A. Roșu

Cum se desfășoară munca în secțiile de valorificare a deșeurilor de la „Teba" și Atelierele C. F. R.

Oamenii muncii din țara noastră luptă acum cu avînt pentru realizarea cu succes a sarcinilor trasate de plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953, cu privire la dezvoltarea economiei naționale și satisfacerea nevoilor materiale și culturale mereu crescînde ale celor ce muncesc. Muncitorii de la uzinele și fabricile noastre depun toate eforturile pentru folosirea rațională a deșeurilor, în scopul producerii a cît mai multe produse de larg consum destinate oamenilor muncii.

În urma plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august la întreprinderile industriale s-au înființat secții de prelucrare a deșeurilor, unde se produc mărfuri ieftine, de bună calitate și foarte mult căutate de cumpărători.

Unde se folosesc rațional deșeurile

La fabrica „Teba" există de aproape 3 ani o secție de prelucrare a deșeurilor, însă în această secție s-a lucrat cu un personal redus și astfel prea puțină cantitate de deșeuri a fost valorificată în cadrul ei. După plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953, această secție a fost mărită, s-a dublat numărul muncitorilor și în felul acesta producția a crescut mult. Din aceasta rezultă că la fabrica „Teba" se acordă o importanță deosebită folosirii deșeurilor.

În această secție se folosesc numai deșeurile pînă la 30 de cm. lungime și bucățile cu defect care au lungimea pînă la 1 metru. Înainte, 50 la sută din întreaga cantitate era transformată în confecții pentru copii, iar restul în discuri pentru polizoare. În prezent, 70—80 la sută din deșeuri sînt transformate în produse de larg consum, ca: rochițe pentru fetițe, șorțuri, bluze, etc., iar restul deșeurilor sînt folosite la confecționarea discurilor pentru polizoare. Muncitorii din această secție, condusă de tov. Elena Radu, desfășoară o muncă intensă pentru a da copiilor oamenilor muncii îmbrăcăminte cît mai multă, de bună calitate și cu gust lucrată. Secția de prelucrare a deșeurilor de la fabrica „Teba" contribuie din plin la sporirea produselor de larg consum destinate oamenilor muncii și în special a articolelor de îmbrăcăminte pentru copii. Numai în perioada de la 1 la 24 aprilie, aici s-au dat peste plan 338 bucăți confecții pentru copii.

Mai multă atenție calității

Și colectivul de muncitori de la Atelierele C.F.R., a început să confecționeze diferite produse metalice de larg consum. Muncitorii și tehnicienii de aici au înțeles că ei pot contribui activ la traducerea în viață a programului de măsuri economice elaborat de partid și guvern, dînd cît mai multe bunuri metalice de larg consum necesare aprovizionării oamenilor muncii.

De curînd, la Atelierele C.F.R. a început confecționarea de lămpi de gătit, paturi de fier, dulii, linguri și alte produse. În prezent s-a trecut în plan ca secția piese de schimb să fie mărită, pentru ca în viitor să se poată înființa aici o secție specială de prelucrare a deșeurilor în bunuri de larg consum. Astfel, în acest an se vor confecționa din deșeuri 5.000 bucăți lămpi de gătit.

Dacă a existat și există o preocupare continuă pentru lărgirea producției bunurilor de larg consum, nici conducerea tehnico-administrativă, și nici serviciul de control nu acordă o atenție cuvenită calității acestor produse. Bunăoară, au fost confecționate lămpi de gătit cu petrol, care la înfățișare par arătoase, însă examinate mai din aproape, se poate observa că sudura lasă încă mult de dorit. Este adevărat că pînă acum au fost organizate echipe, însă ele execută în fiecare zi alte piese necesare mașinilor de gătit. În felul acesta, echipele nu s-au putut specializa la anumite piese și nici din partea conducerii secției nu exista un control sistematic. În primele zile ale lunii mai, s-a înființat o echipă unde au intrat 3 lăcătuși, 3 tinichigii, care se ocupă numai de confecționarea lămpilor de gătit. Și tinichigiul Ioan Hotăran, responsabilul echipei, declară că în ce privește calitatea produselor mai sînt încă multe de făcut.

— Lucrează meseriași buni în această echipă — a spus el. — Cu ocazia înființării ei, s-a atras atenția tuturor membrilor echipei că trebuie să îmbunătățim necontenit calitatea lucrului. Sîntem siguri că în curînd vom avea și realizări pe acest tărîm.

Conducerea tehnico-administrativă a Atelierelor C.F.R., precum și serviciul de control, trebuie să îndrume activitatea muncitorilor din secția de prelucrare a deșeurilor, spre îmbunătățirea continuă a calității produselor metalice de larg consum, pe care le confecționează. Membrii echipei trebuie să caute de asemenea să îmbunătățească calitatea pieselor pe care le execută și a lucrărilor de nituit, sudat, ascuțit, etc. Ei trebuie să știe că orice produs pe care-l confecționează ajunge în mîinile muncitorilor și se cere ca acesta să fie de cea mai bună calitate.

Este o greșeală de asemenea și faptul că la Atelierele C.F.R nu se duce o luptă intensă pentru lărgirea sortimentelor produselor fabricate din deșeuri. Tov. Aron Sătmărean, șeful secției piese de schimb, motivează acest lucru prin faptul că realizîndu-se mai multe produse în această secție, nu mai e cazul să se lărgească sortimentele în secția de prelucrare a deșeurilor. Or aceasta nu este un motiv care să frîneze lărgirea sortimentelor în secția de prelucrare a deșeurilor și conducerea tehnico-administrativă trebuie să ia măsuri în această direcție.

Informații

— Casa de Economii și Consemnațiuni CEC aduce la cunoștință că încasarea impozitelor, taxelor și primelor de asigurare ADAS de la populație se face și de către toate unitățile CEC din orașe și comunele reședință de raion.

Plata impozitelor, taxelor și primelor de asigurare ADAS se poate face fără notă de plată întocmite de circumscripțiile financiare, plătitorii ne mai fiind obligați să se deplaseze la circumscripțiile financiare.

Informații la toate unitățile CEC.

Program prezentat la Șiria de echipa artistică a gospodăriei de stat Aradul Nou

Pentru a încuraja echipele artistice de la sate în vederea celui de al III-lea concurs pe țară între echipele artistice de amatori ale căminelor culturale, echipa artistică de la G.A.S. Aradul Nou a dat un reușit program artistic în fața țăranilor muncitori din comuna Șiria, raionul Arad.

Spectatorii au urmărit cu viu interes programul prezentat de către echipele de cor, de teatru, și dansuri. S-au evidențiat în mod deosebit tovarășii: Traian Breșan, Vasile Motocea, Ioan Mureșanu, Stroe Marian, Lisi Mates și dirijoarea Elena Malcatov.

Ștefan Neamțu,
coresp.

Cu privire la restabilirea păcii în Indochina

Declarația făcută de V. M. MOLOTOV la 14 mai la conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe

GENEVA. (Agerpres). — TASS transmite declarația făcută de V. M. Molotov la 14 mai 1954 la conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe cu privire la restabilirea păcii în Indochina:

Domnilor delegați!

Problema Indochinei a căpătat o mare însemnătate internațională. Tocmai de aceea problema restabilirii păcii în Indochina este examinată la conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai Franței, Marii Britanii, Statelor Unite ale Americii, Republicii Populare Chineze, Uniunii Sovietice și ai altor state interesate.

Aici se propune uneori ca noi să nu ne referim la istoricul problemei, să lăsăm de o parte problemele politice, să ne limităm la aspectul militar al problemei indochineze etc. Dacă am păși pe această cale, n-am realiza nimic în ce privește rezolvarea sarcinii care stă în fața conferinței de la Geneva.

Nu întîmplător, desigur, guvernul Franței a luat inițiativa de a prezenta această chestiune spre examinare conferinței de la Geneva. Nu este întîmplător nici faptul că conferințele miniștrilor Afacerilor Externe ai Franței, Marii Britanii și Statelor Unite ale Americii, care au avut loc anul trecut și care s-au ocupat și de problema indochineză, n-au dus la rezultate pozitive. La aceste conferințe s-au făcut încercări de a se ocoli fondul chestiunii și de a se debarasa de problema indochineză prin fraze generale. Se vede că unii au considerat că restul îl vor face armele. Dar războiul din Indochina se prelungește tot mai mult. Numai situația disperată ce s-a creat poate explica faptul că guvernul Franței a prezentat această problemă spre examinare conferinței de la Geneva la care participă reprezentanții celor cinci mari puteri și ai altor părți interesate.

I.

Republica Democrată Vietnam și războiul din Indochina

Vorbind despre Vietnam, șeful delegației franceze, dl. Bidault, a spus că în Vietnam se desfășoară un război civil. Dar faptele dovedesc altceva. În Vietnam se desfășoară nu un război civil, nu un război între două părți ale poporului vietnamez, ci un război de alt tip.

Acum 90 de ani nu numai Vietnamul, ci și întreaga Indochină a devenit o colonie a Franței. Dar de atunci a trecut multă vreme — în întreaga lume au avut loc schimbări importante care nu puteau să nu aibă repercusiuni asupra stării de lucruri din Asia, inclusiv din Indochina.

Șeful delegației Republicii Democrate Vietnam, Fam Van Dong, a expus în mod convingător aci desfășurarea acelor evenimente din Indochina, care au o importanță atît de mare în istoria dezvoltării popoarelor ei și care în esență au determinat actuala situație politică din Indochina. Aceste evenimente dovedesc că în Indochina și, în primul rînd, în Vietnam, se desfășoară nu un război civil: din partea Franței acesta este un război colonial, iar pentru popoarele Indochinei, care luptă pentru libertate și independență împotriva dominației coloniale străine, acesta este un război de eliberare națională.

În 1940, colonialiștilor francezi din Indochina le-au luat locul cotropitorii colonialiști japonezi. Autoritățile franceze de atunci din Indochina au început să colaboreze cu noii colonialiști. Dar acest lucru a durat puțin timp. Odată cu succesele coaliției antihitleriste care au dus la zdrobirea fascismului german, iar apoi și la înfrîngerea militarismului japonez, în Indochina a luat amploare mișcarea de eliberare națională.

Această mișcare de eliberare națională a fost condusă de Uniunea de luptă pentru independența Vietnamului, care prescurtat se numește Vietmin. La mijlocul anului 1945, detașamentele armate ale Vietminului au eliberat o parte considerabilă a teritoriului țării și a fost constituit un guvern provizoriu. La 2 septembrie 1945, Congresul național al poporului vietnamez a proclamat în orașul Hanoi constituirea Republicii Democrate Vietnam — stat independent — în frunte cu conducătorul recunoscut al poporului vietnamez, Ho Și Min. Ca urmare a victoriei repurtate de poporul Vietnamului în lupta pentru drepturile sale și pentru independența sa națională, în ianuarie 1946 au avut loc alegeri generale pe întregul teritoriu al Vietnamului. În pofida diferitelor piedici dinafară, la aceste alegeri au participat 90 la sută din alegătorii. Majoritatea covîrșitoare a alegătorilor au votat pentru candidații Vietminului care exprimă voința de independență națională și libertate a poporului vietnamez.

În martie 1946 s-a întrunit Adunarea Națională care a constituit guvernul Republicii Democrate Vietnam. Ho Și Min a fost ales președinte al republicii.

Guvernul creat în urma alegerilor generale a trecut la aplicarea măsurilor îndreptate spre consolidarea independenței de stat a Republicii Democrate Vietnam și la înfăptuirea unor largi reforme democratice avînd ca scop îmbunătățirea situației materiale a populației și lichidarea consecințelor îndelungatei dominații coloniale străine.

Succesele Republicii Democrate Vietnam în lupta pentru independența sa națională s-au concretizat și în faptul că la 8 noiembrie 1946 Adunarea Națională a republicii a adoptat o Constituție cu adevărat democratică. Ca urmare a reformelor democratice înfăptuite ulterior în țară, au fost promulgate legi cu privire la reducerea arenzii pentru pămînt și la micșorarea dobînzii la împrumuturi, ceea ce în condițiile Vietnamului a avut o uriașă importanță. Aceste hotărîri au făcut posibilă îmbunătățirea situației materiale a majorității populației țării pe care dominația străină a adus-o într-o stare de mizerie și foamete. Pentru prima dată în istoria Indochinei a fost introdusă o legislație care apără drepturile și interesele poporului muncitor. A început să se aplice de asemenea principiul învățămîntului elementar general obligatoriu și gratuit.

Toate acestea arată că odată cu Republica Democrată Vietnam a luat ființă un stat nou care a pășit pe calea existenței independente și a preocupării pentru nevoile poporului său. Acest stat nou trebuia să găsească și într-adevăr a găsit, un sprijin activ atît din partea poporului său, cît și din partea popoarelor altor țări și, în primul rînd, din partea popoarelor Asiei care consideră pe bună dreptate victoria poporului vietnamez drept o victorie a lor.

Este util să reamintim și unele fapte referitoare la guvernul Bao Dai, fapte pe care în prezent adversarii Republicii Democrate Vietnam preferă să le treacă sub tăcere. Este un fapt că încă la 25 august 1945, adică la cîteva zile după trecerea puterii în mîinile guvernului democrat, Bao Dai care colaborase cu ocupanții japonezi a abdicat, declarînd în actul său de abdicare că în cei 20 de ani ai domniei lui n-a adus nici un folos Vietnamului. Este de asemenea un fapt că Bao Dai, în actul său de abdicare, a ajuns la concluzia că este necesar să se recunoască guvernul democrat al Vietnamului care a venit la putere și să se cheme toate păturile populației la unitate națională și la sprijinirea guvernului democrat creat de popor. Aceste fapte nu pot fi contestate. Dar dacă lucrurile stau astfel, cum se poate vorbi despre actualul guvern Bao Dai, creat de autoritățile de ocupație franceze, ca despre guvernul legal al Vietnamului? Faptele dovedesc că guvernul democrat, creat de Adunarea Națională a Vietnamului, guvern recunoscut chiar atunci de Franța și care are rădăcini adînci în poporul său, este guvernul legal al Vietnamului.

Aceste fapte și altele asemănătoare nu trebuie uitate dacă vrem să înțelegem evenimentele petrecute în Indochina după terminarea celui de al doilea război mondial și dacă vrem să înțelegem pe ce se bazează marele prestigiu și larga influență a guvernului democrat al Vietnamului.

Nu e mult de cînd acest lucru a fost recunoscut și de guvernul francez. În cursul anului 1946, guvernul Franței a încheiat cu guvernul Republicii Democrate Vietnam cîteva acorduri. Noul guvern al Vietnamului a fost atunci considerat unicul guvern legal, care exprima voința poporului vietnamez.

Putem cita de pildă „acordul preliminar" franco-vietnamez din 6 martie 1946. Iată cum începe acest acord:

„Guvernul Republicii Franceze, reprezentat de dl. Sainteny, delegat al înaltului comisar al Franței, avînd împuternicirile cuvenite din partea reprezentantului autorității Republicii Franceze, amiralul D'Argenlieu, înalt comisar al Franței — pe de o parte;

și guvernul Vietnamului, reprezentat de președintele său, dl. Ho Și Min, și de delegatul special al Consiliului de Miniștri, dl. Viu Hong Chan, pe de altă parte;

au ajuns la următorul acord:

1. Guvernul francez recunoaște Republica Vietnam ca stat liber care are guvernul, parlamentul, armata și finanțele sale, făcînd parte din Federația indocineză și Uniunea franceză".

Acest acord cuprinde și alte puncte care reglementează relațiile franco-vietnameze.

Întregul text al acestui acord dintre guvernul francez și guvernul republican al Vietnamului nu cuprinde cuvîntul „colonie" și nu pomenește de regimul colonial. Dimpotrivă, în acest document se spune chiar de la început că „guvernul francez recunoaște Republica Vietnam ca stat liber".

Se știe de asemenea că la 14 septembrie 1946 a fost publicată „Declarația comună a guvernelor Republicii Franceze și Republicii Democrate Vietnam", în legătură cu semnarea acordului franco-vietnamez cunoscut sub denumirea de „modus vivendi" care a reglementat relațiile dintre Franța și Vietnam. În numele guvernului francez, sus-amintitul acord a fost semnat de Marius Moutet, ministrul pentru teritoriile de peste mări, iar în numele guvernului Republicii Democrate Vietnam de președintele guvernului — Ho Și Min.

Oricine își dă seama acum că semnînd aceste acorduri cu Vietnam, autoritățile franceze nu intenționau să le îndeplinească.

Se pare că astfel s-a urmărit folosirea acestor acorduri pentru introducerea pe teritoriul peninsulei Indochineze a trupelor franceze, care să restabilească dominația colonială a unei puteri străine în Indochina.

Dacă guvernul francez ar fi respectat aceste acorduri franco-vietnameze n-ar fi izbucnit nici un război între Franța și Vietnam. Evenimentele s-au desfășurat însă în alt mod. Încălcînd aceste acorduri și angajîndu-se în războiul împotriva Vietnamului, guvernul francez duce de opt ani un război colonial în Indochina.

Acest război este extrem de nepopular în Franța însăși, fără a mai vorbi de alte popoare. El este cunoscut sub denumirea de „războiul murdar". Acest război a adus imense nenorociri poporului francez, a impus francezilor mari sacrificii și cheltuieli militare. Mai mult, sînt evidente eșecul și lipsa sa de perspective.

II.

Extinderea războiului sau restabilirea păcii

Exemplul luptei de eliberare națională a popoarelor din Indochina are o importanță istorică. El arată că acolo unde masele populare, aflate sub asuprirea colonială, se ridică pentru apărarea drepturilor lor naționale și a libertăților lor este cu neputință în vremurile noastre să se readucă poporul la viața din trecut, este cu neputință să se reprime mișcarea națională pe calea armelor și prin alte măsuri de violență.

Nu este întîmplător că Carta Organizației Națiunilor Unite nu cuprinde cuvîntul „colonie", nu cuprinde recunoașterea regimurilor coloniale. Din acest punct de vedere, Carta O.N.U. se deosebește în mod vădit de statutul Ligii Națiunilor. În statutul Ligii Națiunilor, adoptat după primul război mondial, se vorbea încă fără jenă de colonii, teritorii aflate sub mandat etc. Altul este modul de tratare a acestei probleme în Carta Organizației Națiunilor Unite. Aceasta nu înseamnă că Carta O.N.U. s-a pronunțat pentru lichidarea regimurilor coloniale care, după cum se știe, mai continuă să existe cu sprijinul indirect al acestei organizații internaționale. Spre deosebire însă de Liga Națiunilor, Organizația Națiunilor Unite nu și-a asumat răspunderea pentru consfințirea existenței regimurilor coloniale și acest fapt a oglindit într-o anumită măsură situația creată în relațiile internaționale după zdrobirea forțelor agresive ale imperialismului — fascismul german și militarismul japonez.

După cel de al doilea război mondial, problema colonilor s-a pus altfel decît fusese pusă înainte de izbucnirea acestui război. Totuși, unele guverne n-au vrut să țină seama de aceasta. Dar evoluția evenimentelor din Indochină, și nu numai din Indochina, arată că mișcarea de eliberare națională din colonii și țări dependente îi silește să țină seama de ea și pe aceia care trag cu încăpățînare înapoi, la rînduielile coloniale perimate, la menținerea dominației străine în colonii.

Aici au luat cuvîntul reprezentanții Cambodgiei și Laosului care sînt prezenți printre noi și care au încercat să ne asigure că sînt mulțumiți de independența și de drepturile pe care guvernul Franței le-a acordat popoarelor lor. Este însă îndoielnică măsura în care aceste declarații oglindesc adevărata stare de spirit a popoarelor înseși. Am fi mai bine informați în această privință dacă am asculta pe reprezentanții guvernelor de rezistență ale popoarelor din Khmer și Patet-Lao, ceea ce nu este încă prea tîrziu.

(Continuare în pag. 4-a)

CU PRIVIRE LA RESTABILIREA PĂCII IN INDOCHINA

Declarația făcută de V. M. MOLOTOV la 14 mai la conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe

(Urmare din pag. 3)

Și reprezentantul guvernului baodaist al Vietnamului a luat cuvîntul aici. El a încercat să ne asigure că tratativele pe care le duce acest guvern cu guvernul francez sînt menite să asigure independența și drepturile Vietnamului. Dar nimeni dintre noi nu știe pe ce se bazează aceste declarații. Pe de altă parte, știm că în ciuda sprijinului acordat de guvernul Franței, doar o mică parte a teritoriului Vietnamului intră în competența acestui guvern. Cît despre guvernul democrat al Vietnamului, care se bazează pe sprijinul poporului vietnamez și al organizațiilor lui democratice, este bine cunoscută lupta plină de abnegație pe care o duce el pentru drepturile democratice și independența națională a poporului său.

Trebuie să ne plecăm urechea la glasul acelor oameni care cunosc adevărata stare de lucruri din Indochina. Voi aminti, de pildă, de recenta declarație a primului ministru al Indiei, Nehru, care la 24 aprilie a exprimat în parlamentul indian următoarea părere:

„Prin originea și caracterul său, conflictul din Indochina este o mișcare de rezistență împotriva colonialismului și a încercărilor de a contracara această rezistență prin metoda tradițională de reprimare și prin metoda „dezbină și domnește".

Recent a avut loc la Colombo o conferință la care au participat primii miniștri ai Indiei, Pakistanului, Indoneziei, Birmaniei și Ceylonului. În comunicatul de încheiere a acestei conferințe se spune că primii miniștri ai celor cinci țări asiatice menționate „propun ca Franța să facă cunoscut la conferința de la Geneva că acordă în mod irevocabil Indochinei independența deplină".

Pînă și secretarul de stat al S.U.A., urmărind propriile sale scopuri în legătură cu Indochina, a fost nevoit să aminteacă mereu în mod public guvernului Franței îndatorirea sa de a merge în întîmpinarea realizării independenței Indochinei. Astfel, foarte recent, într-un discurs radiodifuzat, ținut la 7 mai, el a spus că „francezii trebuie să facă mai reală intenția lor de a acorda independența deplină Vietnamului, Laosului și Cambodgiei". Dacă și secretarul de stat al S.U.A. face o aluzie străvezie asupra caracterului nereal al actualei independențe a țărilor Indochinei, atunci nu ne este greu să înțelegem adevărata valoare a declarațiilor făcute aici, de cei care afirmă că Franța ar fi rezolvat sau ar fi pe cale să rezolve în mod satisfăcător problema independenței și drepturilor democrate ale popoarelor din Vietnam, Khmer și Patet-Lăo.

Am auzit aici de asemenea declarații în legătură cu faptul că guvernul vietnamez al lui Bao Dai și guvernele reprezentanților Cambodgiei și Laosului care sînt prezenți aici, sînt recunoscute, înafară de Franța, de 34 de state. În unele declarații făcute la conferința noastră s-a subliniat în toate felurile importanța acestor recunoașteri de către state străine, care în treacăt fie spus, sînt în majoritatea lor state americane.

Trebuie însă să examinăm cu atenție care este în realitate situația cu aceste recunoașteri diplomatice ale actualelor autorități din cele trei state indochineze susmenționate. Dintr-un motiv sau altul se trece sub tăcere un fapt esențial. Sîntem în situația de a putea spune că țările Asiei lipsesc din rîndul statelor care au recunoscut aceste guverne. Nici India, nici Pakistanul, nici Indonezia, nici Birmania, nici chiar Filipinele n-au vrut să recunoască aceste guverne.

În ce privește Republica Populară Chineză, ea ca și Uniunea Sovietică și o serie de alte state democrate are relații diplomatice nu cu aceste guverne, ci cu Republica Democrată Vietnam. Desigur, nu este întîmplător faptul că țările Asiei, care cunosc mai bine decît mulți alții situația din Indochina, refuză să aibă deafaceri cu guvernele celor trei state Indochineze sprijinite de Franța.

În această ordine de idei atrage asupra sa atenția declarația primului ministru al Franței, dl. Laniel, făcută în cadrul discursului rostit la 27 octombrie 1953 în Adunarea Națională franceză. Ocupîndu-se de situația politică din Vietnam, el a declarat că „pe plan intern, în Vietnăm nu există din punct de vedere politic încă nimic care să poată echilibra greutatea politică a lui Ho Și Min". Din aceste cuvinte reiese cît de puțin prețuiește însuși guvernul francez autoritățile indochineze pe care le sprijină și care au fost și rămîn străine popoarelor Indochinei.

După toate acestea devine limpede cît de absurde sînt încercările de a prezenta lucrurile ca și cum succesele mișcării de eliberare națională din Indochina s-ar explica printr-o „influență dinafară", de pildă din partea Republicii Populare Chineze. Astfel de afirmații absurde pot porni numai de la acei care caută o justificare pentru evidentul eșec al politicii coloniale care nu ține seama de conștiința națională crescîndă a popoarelor din Indochina.

Totuși și în prezent există adepți ai continuării războiului colonial din Indochina. Ținînd însă seama de situația creată, chiar și aceștia văd că simpla continuare a războiului care se duce acolo, nu poate să contribuie cu nimic la rezolvarea problemei indochineze. În consecință, ei pășesc pe o cale primejdioasă urzind planuri de extindere a războiului din Indochina. Aceste planuri constituie o amenințare pentru popoarele Asiei de sud-est.

În această ordine de idei nu se poate trece sub tăcere faptul că există primejdia crescîndă de extindere a războiului din Indochina.

Cu cît cererile popoarelor de a se pune capăt războiului din Indochina sînt formulate cu mai multă insistență, cu atît cercurile influente din Statele Unite ale Americii vorbesc mai des despre necesitatea unui amestec armat făți al S.U.A. în războiul din Indochina. Pentru un astfel de amestec este căutată în prezent cu înfrigurare măcar aparența vreunui motiv. Există o deosebită preocupare pentru ca S.U.A. să nu se vadă în situația de completă izolare la realizarea de noi planuri corespunzătoare de agresiune în Asia.

În ultimul timp sîntem martorii încercărilor încăpățînate de a înjgheba în aceste scopuri un oarecare bloc cu participarea S.U.A., Franței, Angliei și a altor cîtorva state. Pe măsură ce se apropia conferința de la Geneva, aceste încercări deveneau tot mai insistente. Nimeni altul decît secretarul de stat al S.U.A. a început în ajunul conferinței de la Geneva să pledeze cu ardoare pentru extinderea amestecului S.U.A. în războiul din Indochina. De data aceasta a început să se vorbească despre crearea a încă unei „comunități defensive", cu toate că și în acest caz, bineînțeles, nu este vorba nicidecum de apărarea S.U.A., Franței, Angliei sau a vreunui alt stat, ci de înjgheberea unui nou bloc militar pentru a lupta împotriva mișcării de eliberare națională a popoarelor din Indochina și Asia de sud-est.

După cum nu este greu de văzut crearea unui nou bloc agresiv urmărește și scopuri strategico-militare precise. Ea înseamnă crearea unor noi baze militare americane în această regiune, fapt față de care nu pot rămîne indiferente acele state a căror securitate este afectată de planurile de constituire a acestui bloc și de extindere a amestecului american în Indochina.

Se spune că noul bloc proiectat, ca și amestecul american în Indochina, a fost necesar pentru a apăra popoarele Asiei de sud-est împotriva nu se știe cărei primejdii dinafară.

Lăsînd de o parte problema provenienței amenințării reale pentru popoarele acestor țări și pentru independența lor națională, este legitimă întrebarea dacă este cazul ca Statele Unite să se declare apărătoarele popoarelor acestor țări care, după cum se știe, nu le cer aceasta.

Nu este oare cel puțin o lipsă de modestie să-ți asumi singur rolul de apărător al popoarelor Asiei de sud-est, în timp ce aceste popoare nu vor decît un singur lucru — pace, independență națională și libertate?

În prezent, după cum știți, se duce o activitate de culise pentru înjghebarea acestui nou bloc agresiv. Acest bloc are drept scop să unească statele care sînt interesate în menținerea regimurilor coloniale și sînt gata ca în acest scop să pornească la extinderea războiului în Asia.

Conferința de la Geneva se desfășoară tocmai într-un moment cînd se face încercarea de a înlocui sarcina restabilirii păcii în Indochina prin extinderea războiului în Asia de sud-est. La aceasta duc noile planuri agresive, elaborate în prezent de cercurile influente din Statele Unite ale Americii, despre care se vorbește și se scrie atît de mult în ultimul timp.

În ultimii ani, Statele Unite ale Americii s-au angajat tot mai mult în evenimentele din Indochina, situîndu-se și aici pe poziția de sprijinire a regimului colonial. Este suficient să se citeze date despre ajutorul financiar acordat de către Statele Unite în ultimii cîțiva ani Franței și guvernelor indochineze legate de Franța. Iată date respective din ultimii ani în legătură cu această problemă: în 1952—1953 — 314 milioane dolari, în 1953—1954 — peste un miliard dolari, ceea ce reprezintă aproximativ 4/5 din totalul cheltuielilor pentru războiul din Indochina.

Pentru anul financiar 1954—1955 aceste alocații au fost fixate la suma de 1.133 milioane de dolari. Dar se știe: cine plătește, acela comandă și ce anume să se cînte.

Aceste alocații crescînde ale S.U.A. au fost folosite în primul rînd pentru finanțarea războiului colonial care se duce în Indochina. În prezent avem deja deafaceri cu amestecul direct al S.U.A. în războiul colonial din Indochina.

În prezent în amploare amestecul american în Indochina sub forma de livrări de armament, materiale de război, trimiterea de consilieri militari, instructori, specialiști și alții — și aceasta constituie principala piedică în calea restabilirii păcii în Indochina. Mai mult, acest amestec duce la lărgirea proporțiilor operațiunilor militare din Indochina, cu toate consecințele ce decurg de aci.

Amestecul mai sus arătat dovedește de asemenea străduința S.U.A. de a stabili în mod efectiv dominația lor în Indochina. S-au și făcut aici multe pentru ca dominația colonială a unei țări să fie înlocuită prin dominația colonială a altei țări.

Amestecul S.U.A. în treburile indochineze dovedește înafară de aceasta tendința de a face ca popoarele Indochinei, care luptă pentru libertatea și independența lor, să se angajeze în conflict cu celelalte popoare din Asia și de a folosi în scopuri proprii conflictele dintre popoarele Asiei.

Toate acestea dovedesc că și în Orient se pregătește intens un nou război mondial.

Explicînd importanța acestor planuri americane în Extremul Orient, secretarul de stat al S.U.A. a declarat la 13 ianuarie anul curent:

„Interesele Statelor Unite în această regiune sînt strîns legate, din punct de vedere strategic, de așa-numitul lanț de insule de lîngă litoral. Acest lanț de insule de lîngă litoral are în fond două baze continentale. În nord — Coreea continentală, în sud, după cum sperăm — Indochina. Între ele sînt situate însești insulele — Japonia, Ryukyu, inclusiv Okinawa, Formoza, Filipinele, Australia și Noua Zeelandă. Statele Unite au, sub o formă sau alta, acorduri cu privire la asigurarea securității cu fiecare din aceste regiuni, acorduri care în unele cazuri nu îmbracă forma de tratate, dar care totuși sînt foarte reale și foarte eficiente".

Din această declarație a secretarului de stat al S.U.A. se vede că drepturile și destinele popoarelor din Indochina sau ale celorlalte popoare din această regiune nu interesează cîtuși de puțin pe acei care se ocupă cu planurile strategice ale S.U.A. Pe de altă parte, se vede că aceste planuri strategice americane, care pregătesc aici extinderea războiului, constituie o amenințare serioasă pentru dezvoltarea pașnică a popoarelor din întreaga această întinsă regiune. Nu este încă clar dacă Statele Unite vor reuși să înjghebeze în interesele înfăptuirii planurilor lor un bloc militar cu participarea unora sau a altora dintre state, dar aceste planuri denotă în mod evident tendința de a sprijini prin orice mijloace regimurile coloniale din Asia.

Conferinței de la Geneva îi revine o mare răspundere în ce privește îndeplinirea obligației sale de a contracara aceste planuri agresive de extindere a războiului în Asia de sud-est. Numai o opunere hotărîtă față de aceste planuri corespunde sarcinilor conferinței de la Geneva, al cărei scop a fost și rămîne restabilirea păcii în Indochina.

III.

Calea spre restabilirea păcii în Indochina

Ce înseamnă a contribui la restabilirea păcii în Indochina?

Conferința de la Geneva nu poate să conceapă această sarcină în sensul ca încetarea operațiunilor militare din Indochina să se transforme într-un răgaz aranjat în mod abil pentru una din părți, care ar vrea să folosească acest răgaz pentru pregătirile în vederea extinderii războiului din Indochina. Sarcina conferinței trebuie înțeleasă în sensul că conferința de la Geneva trebuie să obțină încetarea cît mai grabnică a operațiunilor militare în Indochina și, totodată, realizarea unui acord care să permită satisfacerea revendicărilor legitime ale popoarelor din Indochina în ceea ce privește asigurarea independenței lor naționale și a drepturilor democratice.

Șeful delegației Republicii Democrate Vietnam a expus aici propuneri care oferă o bază pentru reglementarea problemei indochineze și care pot asigura restabilirea păcii în Indochina. Pînă în prezent noi n-am auzit aici nici o critică întemeiată a acestor propuneri și nici o declarație de acceptare a unor puncte sau altora din aceste propuneri.

După părerea delegației sovietice, esența acestor propuneri, dacă luăm punctele lor cele mai importante, constă în următoarele:

1. Franța trebuie să asigure recunoașterea suveranității și independenței Vietnamului, precum și a Khmerului și Patet-Lao.

Totodată, trebuie realizat un acord cu privire la retragerea tuturor trupelor străine de pe teritoriul Vietnamului, Khmerului și Patet-Lao în termene care vor fi fixate de comun acord cu cele două părți.

2. În Vietnam, Khmer și Patet-Lao trebuie organizate alegeri libere generale, în urma cărora vor fi formate guverne democrate unice în fiecare dintre aceste state.

Organizarea acestor alegeri trebuie să fie precedată de convocarea unor conferințe consultative ale reprezentanților celor două părți din Vietnam, Khmer și Patet-Lao și de asigurarea libertății de acțiune a partidelor, grupurilor și organizațiilor obștești patriotice.

3. Guvernul Republicii Democrate Vietnam, precum și guvernele din Khmer și Patet-Lao, trebuie să declare că sînt gata să examineze problema intrării acestor state în Uniunea franceză, în conformitate cu principiile liberului consimțămînt.

Înafară de aceasta, guvernele din Vietnam, Khmer și Patet-Lao trebuie să recunoască existența intereselor economice și culturale ale Franței în aceste state și să reglementeze problemele corespunzătoare în conformitate cu principiile egalității în drepturi și intereselor reciproce.

4. Înfăptuirea măsurilor amintite mai sus, precum și aplicarea altor măsuri menționate în proiectul Republicii Democrate Vietnam, trebuie să fie precedate de încetarea operațiunilor militare în Indochina și de încheierea acordurilor respective în virtutea cărora trebuie să se asigure încetarea completă a aducerii în Indochina din afară a unor noi unități militare și a armelor și munițiilor de orice fel.

Înafară de punctele pe care le-am enumerat, va fi necesar să se ajungă la o înțelegere în legătură cu alte cîteva probleme: cu privire la schimbul reciproc de prizonieri de război, cu privire la obligații de a nu supune urmăririi persoanele care au colaborat cu cealaltă parte în timpul războiului etc. Este necesar de asemenea, ca cele patru puncte principale enumerate mai sus să țină seama în măsura cuvenită de năzuințele legitime ale celor două părți pentru realizarea unui acord atît în problemele politice, cît și în problemele militare.

Aceste scopuri sînt în totul realizabile dacă cele două părți vor da dovadă de dorința cuvenită de a realiza o pace cu adevărat stabilă, trainică, în Indochina.

Propunerile Republicii Democrate Vietnam sînt îndreptate spre realizarea unui acord cu Franța. Aceste propuneri pornesc de la oportunitatea recunoașterii reciproce a principiilor echității și onoarei, pe baza cărora este întru totul realizabilă stabilirea unor relații, noi, de prietenie, între popoarele Indochinei și Franței. Aceste propuneri pot să nu satisfacă pe adepții politicii colonialiste, întrucît ei se cramponează de ceea ce este vechi, de ceea ce este perimat. Respingînd însăși posibilitatea unui acord în problema indochineză, ei vor servi nu interesele naționale, ci interesele acelor cercuri agresive străine care tind spre extinderea războiului și nu spre restabilirea păcii în Indochina.

La prima noastră ședință, delegația franceză a prezentat propunerile ei cu privire la reglementarea problemei indochineze. În această perioadă, noi am avut posibilitatea să studiem cu atenție proiectul francez ca și propunerile altor delegații.

O lipsă a propunerilor franceze este faptul că ele nu ating de fel problemele politice. Or, este limpede pentru oricine că încetarea războiului din Indochina care s-a prelungit nu poate fi separată de rezolvarea fie și numai a unora dintre problemele de acest fel.

În proiectul francez se manifestă o subapreciere a luptei de eliberare națională care se desfășoară în Laos și Cambodgia. Or, problema situației din Indochina nu poate fi redusă exclusiv la evenimentele din Vietnam.

Înafară de aceasta, proiectul francez vorbește de garantarea acordurilor care pot fi realizate la conferința de față. În acest sens, în proiectul francez se spune:

„Garantarea acestor acorduri este asigurată de statele participante la conferința de la Geneva. Orice încălcare va atrage după sine o consultare imediată între aceste state în scopul luării unor măsuri corespunzătoare pe cale individuală sau colectivă".

Delegația sovietică nu poate fi întru totul de acord cu această propunere. Totuși, delegația sovietică consideră în principiu acceptabilă propunerea franceză ca acordurile care vor fi realizate la această conferință să fie garantate de statele participante la conferința de la Geneva și ca la orice încălcare a acestor acorduri să aibă loc consultări între cei care au dat garanții. Scopul acestor consultări trebuie să fie adoptarea unor măsuri colective pentru asigurarea îndeplinirii acordurilor. Ar fi de dorit ca și alți participanți la actuala conferință să-și exprime atitudinea față de această importantă propunere a delegației franceze.

Se menționează de asemenea că proiectul Republicii Democrate Vietnam prevede stabilirea unui control asupra aplicării condițiilor acordului cu privire la încetarea operațiunilor militare numai de către comisii mixte alcătuite din reprezentanții părților beligerante în fiecare din cele trei state. Totodată, se subliniază că proiectul nu prevede supravegherea respectivă de către anumite organe internaționale.

Întrucît realizarea unui acord în această problemă are o mare importanță, delegația sovietică propune o completare la aceste propuneri. S-ar putea ajunge la înțelegerea ca supravegherea îndeplinirii acordului cu privire la încetarea operațiunilor militare să fie încredințată unor comisii alcătuite din reprezentanți ai unor țări neutre. În stabilirea componenței unor astfel de comisii nu trebuie să existe dificultăți de netrecut.

În conformitate cu aceasta, delegația sovietică prezintă următoarea completare la sus-amintitul text al propunerilor: „În scopul acordării de sprijin părților în îndeplinirea prevederilor acordului cu privire la încetarea operațiunilor militare, în acord urmează să se prevadă crearea unei comisii de supraveghere alcătuită din reprezentanți ai unor țări neutre".

În legătură cu conferința de la Geneva, în fața Franței stă importanta problemă a alegerii căii de urmat în Indochina. O cale este continuarea războiului în Indochina, ceea ce duce la extinderea războiului, în numele unor planuri agresive străine, fără a promite nimic bun în ceea ce privește satisfacerea intereselor naționale franceze. Cealaltă cale este aceea a tratativelor, în primul rînd cu poporul vietnamez și a unor alți pași în această direcție pentru a se asigura încetarea cît mai grabnică a războiului și stabilirea păcii în Indochina. Această cale face cu putință stabilirea înțelegerii reciproce și a unor relații de prietenie între Franța și popoarele Indochinei.

Conferința de la Geneva trebuie să depună toate eforturile posibile contribuind la o astfel de reglementare pașnică a problemei indochineze.

•

Firește delegația sovietică își va exprima punctul de vedere în legătură cu toate problemele ridicate de reprezentantul britanic la ședința anterioară. Dar trebuie spus încă de pe acum că ar fi inoportun ca lucrurile să fie reduse la aceste probleme și să se treacă peste problemele cu caracter militar și politic pe care le-au și ridicat evenimentele din Indochina.

Delegația sovietică, ca și delegația Republicii Populare Chineze, acordă o mare importanță propunerilor prezentate de reprezentantul Republicii Democrate Vietnam. Ea își exprimă solidaritatea cu aceste propuneri și speră că acestor propuneri li se va acorda toată atenția necesară. Totodată, delegația sovietică își exprimă convingerea că conferința de la Geneva va examina și toate celelalte propuneri care contribuie cu adevărat la restabilirea păcii în Indochina.

Guvernul sovietic pornește de la principiul că o reglementare a problemei indochineze, care să țină seama așa cum se cuvine de interesele naționale ale popoarelor din Indochina, ar constitui un pas important nu numai pentru consolidarea păcii în Asia, ci și pentru întărirea păcii generale.

Prezidiul Marii Adunări Naționale a R. P. R. a ratificat convențiile de la Geneva din 1949

Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R. a ratificat convențiile de la Geneva cu privire la protecția victimelor de război, elaborate de conferința de la Geneva din 1949 și semnate de împuternicitul Republicii Populare Romîne la 10 februarie 1950, și anume:

1. Convenția pentru ameliorarea soartei răniților și bolnavilor din forțele armate aflate în campanie.

2. Convenția pentru ameliorarea soartei răniților, bolnavilor și naufragiaților din forțele armate pe mare.

3. Convenția relativă la tratamentul prizonierilor de război.

4 Convenția relativă la protecția persoanelor civile în timp de război.

(Agerpres)

Ecoul declarației făcute de V. M. Molotov la conferința de la Geneva

GENEVA. (Agerpres). Propunerile formulate la 14 mai la conferința de la Geneva de către conducătorul delegației sovietice, V. M. Molotov, au provocat un viu interes în rîndul tuturor delegațiilor. Comentatorii de presă discută pe larg aceste propuneri juste.

Agenția „France Presse" transmite că un purtător de cuvînt al delegației britanice a declarat că propunerile făcute de Molotov „constituie un progres cert". Un purtător de cuvînt francez a declarat de asemenea că propunerea lui Molotov cu privire la comisia neutră de supraveghere a armistițiului deschide calea unor eventuale tratative.

La rîndu-i, agenția engleză „Reuter", referindu-se la discursul rostit de V. M. Molotov, subliniază că „este de așteptat ca acest discurs în care au fost citate declarațiile unor oameni politici neutri, ca de pildă Nehru, și chiar comentariile asupra colonialismului francez făcute de secretarul de stat american John Foster Dulles, să influențeze opinia publică asiatică împotriva politicii franceze duse în Indochina de la cel de al doilea război mondial".

Trimisul special al ziarului „l'Humanité" la Geneva subliniază: „Discursul lui Molotov conține două puncte importante. Ministrul de externe sovietic s-a declarat în primul rînd de acord cu măsurile colective care să fie luate pentru a garanta înfăptuirea acordului general care va fi realizat la Geneva cu privire la Indochina, în al doilea rînd pentru constituirea unei comisii de control mixte care să asigure executarea acordului de încetare a focului în Indochina. Acesta constituie un progres realizat în cadrul negocierilor".

În comentariul său, ziarul „Gazette de Lausanne" scrie că „propunerile lui Molotov au deschis perspectiva unei ameliorări a șanselor de succese ale conferinței". „Conferința diplomatică — scrie același ziar — va intra într-o fază care ar putea fi decisivă".

Spectacole

„GHEORGHE DOJA", prezintă pînă la 23 mai: Povestea micului cocoșat. (col.). Repr. 3, 5, 7 și 9.

„NICOLAE BALCESCU" prezintă pînă la 25 mai: Nikolas Nikelbey. Repr. 3, 5, 7 și 9.

„HERBAK JANOȘ", prezintă pînă a 23 mai: Povestea micului cocoșat. Reprez.: 3,30, 5,30, 7,30 și 9,30.

„I. L. CARAGIALE", azi, 18 mai: Mossoviet. Repr. 3, 5, 7 și 9.

„TIMPURI NOI", pînă la 21 mai: 1. Dansuri valahe. 2. Mecanizarea complexă a cultivării cerealelor. 3. Întîlnirile dintre fotbaliștii Uniunii Sovietice și reprezentativa R. P. R. 4. Noutățile zilei (Jurnal sovietic). 5. Actualitatea în imagini (Jurnal romînesc). Repr. de la orele 3 în continuare.

„SOLIDARITATEA" (Gai), azi la 18 mai: „Pe aripile cîntecelor". Repr. la orele 7 seara.

„MAXIM GORKI" (Micălaca): azi: „Fata cu părul cărunt". Repr. în zilele de lucru la orele 7 seara.

★

Filmul „Republica Populară Romînă" va fi rulat între 26 mai—2 iunie, la cinematograful „N. Bălcescu". El înfățișează frumusețile patriei noastre.

Programul cinematografelor din regiune:

„NICOLAE BALCESCU" (Lipova) pînă la 19 mai: „Republica Buriat Mongolă".

„PETOFI ȘANDOR" (Radna), pînă la 19 mai: „Se ridică noi luptători".

„POPULAR" (Sînicolaul Mare) pînă la 19 mai: „Sub jug".

„Flacăra Roșie" Arad, str. Karl Liebknecht nr. 2—4. — Telefon. 16 80. — Administrația Telefon 16 -92.

Întreprinderea Poligrafică Arad. — Taxa poștală plătită în numerar conf. apr. Nr. 59—352/947.